

Secțiunea a 2-a. Drepturile reale

§1. TESTE GRILĂ

1. Sunt drepturi reale:

- a) dreptul de uzufruct, dreptul de proprietate, dreptul de creanță accesoriu unui drept real, dreptul de administrare;
- b) drepturile reale de garanție, dreptul de folosință, dreptul de uz;
- c) dreptul de suprafață, dreptul de abitație, dreptul de concesiune.

2. Bunurile care alcătuiesc universalitatea de fapt:

- a) pot face obiectul unui act juridic de dispoziție numai dacă sunt privite împreună;
- b) au o destinație comună stabilită prin voința ambelor părți ale actului juridic;
- c) pot fi înstrăinate prin acte juridice distincte, indiferent dacă sunt privite individual sau împreună.

3. Patrimoniul:

- a) reprezintă totalitatea bunurilor mobile și imobile ce aparțin unei persoane fizice;
- b) reprezintă totalitatea drepturilor și obligațiilor cu valoare economică ce aparțin unui subiect de drept;
- c) permite subrogația reală cu titlu universal.

4. Patrimoniul:

- a) este transmisibil, în cazul persoanelor fizice și juridice, numai prin moștenire;
- b) explică și permite transmisiunea universală ori cu titlu universal;
- c) este transmisibil, în cazul persoanelor fizice, numai prin moștenire.

5. Sunt obiect al proprietății private:

- a) toate bunurile de uz sau de interes privat aparținând persoanelor fizice, persoanelor juridice de drept privat sau de drept public, inclusiv bunurile care alcătuiesc domeniul privat al statului și al unităților administrativ-teritoriale;

b) numai bunurile de uz sau de interes privat aparținând persoanelor fizice sau persoanelor juridice de drept privat;

c) atât bunurile de uz sau de interes privat aparținând persoanelor fizice sau persoanelor juridice de drept privat, cât și bunurile care alcătuiesc domeniul privat al unităților administrativ-teritoriale, cu excepția celor care aparțin persoanelor juridice de drept public.

6. Moștenirile vacante:

- a) intră în domeniul privat al comunei, orașului sau municipiului, după caz, fără înscriere în cartea funciară;
- b) intră în domeniul privat al comunei, orașului sau municipiului, după caz, numai cu înscriere în cartea funciară;
- c) se constată prin certificat de vacanță succesorală.

7. Imobilul la care proprietarul a renunțat intră în domeniul privat al comunei, orașului, municipiului:

- a) prin hotărâre a consiliului județean;
- b) prin hotărâre a consiliului local;
- c) după înscrierea în cartea funciară a hotărârii consiliului local.

8. Dreptul de proprietate este un drept absolut, deoarece:

- a) titularul acestuia este singurul îndreptățit să exercite posesia și folosința acestuia;
- b) este singurul drept real care reunește toate cele trei atribute, dispoziție, posesie, folosință;
- c) nu există limitări în exercitarea celor trei atribute.

9. Dreptul de proprietate are caracter perpetuu, în sensul că:

- a) are o durată limitată în timp;
- b) nu se pierde prin neîntrebuințare din partea titularului;

c) se pierde doar odată cu moartea sau, după caz, încetarea existenței titularului.

10. Dreptul de proprietate asupra unui imobil se stinge în cazul în care:

- a) se constituie asupra imobilului un drept de uzufruct;
- b) imobilul piere fortuit;
- c) imobilul este ipotecat sau grevat de alte sarcini.

11. Terenurile proprietate privată:

- a) pot fi grevate cu drepturi reale în favoarea altor persoane;
- b) pot fi înstrăinate prin act juridic între vii dacă acesta se încheie în formă autentică;
- c) în caz de înstrăinare trebuie să respecte dreptul de preempțiune al unității administrativ-teritoriale.

12. Despăgubirea stabilită de instanță în caz de expropriere:

- a) nu poate să acopere și prejudiciul cauzat prin expropriere proprietarului sau altor persoane îndreptățite;
- b) trebuie să acopere și prejudiciul cauzat prin expropriere proprietarului sau altor persoane îndreptățite;
- c) se plătește, ca regulă, în termen de cel mult 30 de zile de la punerea în posesie a expropriatorului.

13. În materia exproprierii:

- a) instanța sesizată cu cererea de expropriere nu trebuie să se pronunțe asupra oportunității exproprierii;
- b) transferul dreptului de proprietate are loc în momentul rămânerii definitive a hotărârii;
- c) nu există doar o procedură exclusiv judiciară.

14. Proprietatea privată:

- a) presupune exercitarea unui drept care este susceptibil de modalități și dezmembrăminte, după caz;
- b) este dreptul titularului de a poseda, folosi și dispune de un bun în mod exclusiv, absolut și perpetuu, în limitele stabilite de lege;
- c) presupune exercitarea unui drept care nu este susceptibil de modalități, dar este susceptibil de dezmembrăminte.

15. Dreptul de proprietate se poate dobândi, în condițiile legii:

- a) în cazul bunurilor imobile, prin înscriere în cartea funciară, în condițiile legii;

- b) în mod exclusiv prin: convenție, moștenire legală sau testamentară, accesiune, uzucapiune, ca efect al posesiei de bună-credință în cazul bunurilor mobile și al fructelor, prin ocupațiune, tradițiune, precum și prin hotărâre judecătorească, atunci când ea este translativă de proprietate prin ea însăși;
- c) prin efectul unui act administrativ.

16. Riscul pieririi bunului e suportat de:

- a) proprietar;
- b) proprietar, dacă prin lege nu se dispune altfel;
- c) proprietar, dacă acesta n-a fost asumat de o altă persoană.

17. Dreptul de proprietate privată:

- a) nu se stinge prin pierirea bunului, fiind convertit în contravaloarea acestuia;
- b) poate fi dobândit de altul prin uzucapiune, în cazurile și condițiile anume determinate de lege;
- c) nu se stinge prin neuz.

18. Proprietarul:

- a) poate renunța, prin declarație autentică, la dreptul de proprietate asupra bunului imobil, înscris în cartea funciară;
- b) nu poate renunța la dreptul de proprietate asupra bunului imobil, înscris în cartea funciară;
- c) pierde dreptul de proprietate asupra bunului imobil, prin înscrierea în cartea funciară, în condițiile legii, a declarației de renunțare.

19. Exproprierea:

- a) se poate face numai pentru o cauză de utilitate publică stabilită potrivit legii, cu justă și prealabilă despăgubire, fixată de comun acord între proprietar și expropriator;
- b) se poate face numai pentru o cauză de utilitate publică stabilită potrivit legii, cu justă și prealabilă despăgubire, fixată de către expropriator, prin act administrativ;
- c) se poate face și pentru cauză de utilitate publică stabilită potrivit legii, cu justă și prealabilă despăgubire, fixată de comun acord între proprietar și expropriator.

20. Pot fi supuse confiscării:

- a) numai bunurile destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni sau cele rezultate din acestea;

- b) orice bunuri;
- c) bunurile destinate sau folosite pentru săvârșirea unei infracțiuni ori contravenții sau cele rezultate din acestea.

21. Dreptul de proprietate asupra unui bun imobil:

- a) se stinge prin înscrierea în cartea funciară a declarației autentice de renunțare;
- b) se stinge de la data încheierii declarației de renunțare în formă autentică, înscrierea în cartea funciară având un caracter de opozabilitate;
- c) se dobândește întotdeauna prin înscrierea în cartea funciară.

22. Proprietatea rezolubilă izvorăște dintr-un act juridic:

- a) anulabil;
- b) declarativ sau constitutiv;
- c) afectat de un eveniment viitor și nesigur, de a cărui realizare depinde desființarea drepturilor și obligațiilor părților.

23. În cazul proprietății rezolubile, neîndeplinirea condiției rezolutorii:

- a) nu consolidează retroactiv dreptul de proprietate al dobânditorului;
- b) nu prezintă vreun efect juridic în lipsa acordului părților;
- c) nu desființează dreptul de proprietate al dobânditorului.

24. În cazul proprietății anulabile, dreptul dobânditorului nu se desființează dacă:

- a) se împlinește termenul de prescripție extinctivă;
- b) se admite acțiunea în anulare;
- c) se respinge acțiunea în anulare.

25. Constituie o modalitate juridică a dreptului de proprietate privată:

- a) proprietatea rezolubilă;
- b) dreptul de uz;
- c) proprietatea periodică.

26. Dreptul de proprietate privată:

- a) este susceptibil de modalități;
- b) este susceptibil de dezmembrăminte;
- c) nu este susceptibil de modalități sau dezmembrăminte.

27. De regulă, în cazul bunurilor imobile, dreptul de proprietate privată se dobândește:

- a) prin actul translativ de proprietate;
- b) prin simpla manifestare de voință a părților în acest sens;
- c) prin înscrierea în cartea funciară, după finalizarea lucrărilor de cadastru.

28. Dreptul la acțiunea în revendicare:

- a) este imprescriptibil, cu excepția cazurilor în care prin lege se dispune altfel;
- b) presupune întotdeauna și un drept subsidiar la despăgubiri;
- c) îl are proprietarul unui bun, pârât fiind posesorul sau o altă persoană care îl deține fără drept.

29. Dreptul de proprietate:

- a) trebuie să fie apărat printr-o acțiune în revendicare imprescriptibilă extinctiv;
- b) dobândit cu bună-credință, în condițiile legii, este pe deplin recunoscut;
- c) recunoscut prin hotărârea judecătorească prin care s-a admis acțiunea în revendicare este opozabil terțului dobânditor, hotărârea de admitere a acțiunii în revendicare putând fi executată și împotriva acestuia, în condițiile Codului de procedură civilă.

30. Proprietarul poate intenta:

- a) acțiunea negatorie imprescriptibilă contra oricărei persoane care pretinde că este titularul vreunui drept real, altul decât cel de proprietate, asupra bunului său;
- b) acțiunea în revendicare contra oricărei persoane care deține bunul său, cu sau fără titlu locativ propriu și chiar dacă titlul ar fi acordat chiar de acesta și ar fi neajuns la termen;
- c) numai acțiunea în revendicare mobilă sau imobilă.

31. Ca efect al admitterii acțiunii în revendicare:

- a) pârâtul nu va fi obligat la restituirea produselor sau a contravalorii acestora;
- b) pârâtul va fi obligat la restituirea bunului sau la despăgubiri dacă bunul a pierit din culpa sa ori a fost înstrăinat, iar despăgubirile vor fi evaluate în raport cu momentul restituirii;
- c) posesorul de rea-credință sau detentorul precar va fi obligat, la cerere, și la restituirea fructelor produse de bun până la intentarea acțiunii în revendicare.